

ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲೇ ಸೇರಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅದನೇಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ನನಗೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿದ್ದರೂ ಫನವಾದ ಯಾವುದೋ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿತ್ತಿದ್ದನೇ ಎಂಬ ಭಾವ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿರೆಯೇನೂ ಅಂತ ನನಗೆ ಅನುಮಾನ. ಜೊತೆಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ರೌಡಿಗಳ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಹಾರಾಜೆಯಿಲ್ಲವುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಿಗ್ಗಾಗುತ್ತಿದೆ.

ನೋಡನೋಡಿತ್ತುಲೇ ಯಾರೋ ಅಫಿಸಿಗೆ ಬಂದು ಕಣ್ಣಿಣಿದ ಹಿಡಿಕೆಗಳಿರುವ ಬ್ಯಾಗುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಹೊಗುವುದು, ಅನತರ ಇನ್ನಾರೋ ಅದನ್ನು ಹೊಂಪೊಯ್ಯುವುದು ಎಲ್ಲ ಶುರುವಾಗಿದ್ದವು ದಾದಾನೀ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಸ್ಸಿನ ಮುದುಗ ರಾಕೆಟ ವಿಚಿತ್ರ ವಿದರಿನಿಂದ ಹಿಡಿತೆಂದಿದ್ದ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ದಾದಾ, ಅನತರ ಇಪ್ಪತ್ತೇ ದು ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿ ಹೊಂದುಕೊಂಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿಸಿತ್ತು. ನಾನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣಿದ್ದ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹಣದ ಹೋಳಿ ಹರಿಯಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಾರೆನೋಡಿತ್ತುಲ್ಲೇ ವಿಷ್ಣುಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುನೆತ್ತಾ, “ಇದೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಲ್ಲ ಅಣ್ಣಾ” ಎಂದಾಗ ಉದಾಹಿನ ಮಾಡಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದಿಬಿಧಿ ರೌಡಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಕವನ್ನು ಬರೆಸಿ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಅಫಿಸಿಗೆ ಬಂದು ಕೂಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಭೂಗತ ದೊರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯವೇ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಪ್ರಕಟಿಸೋದು, ಪ್ರಸಿ ರೌಡಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯ ಆಗಬೇಕು. “ಮೈ ಹಂಗಂದ್ರೇ? ಅವನಾದ್ರೇ ಆಗ್ನಾನೇ ನಾನಾಗಲ್ತಾ ನಿಮಗೇ?” ಅಂತ ಹೇಳಿ ನನ್ನಾನೇ ಬೆಳ್ಳಿಬೀಳುಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ತುಮೇಣ ದಾದಾ ಮತ್ತುವನ ಚೀಲಾಗಳು ಈ ಪ್ರಸಿ ರೌಡಿಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಕರಿಣವಾಗುವುದೇನೂ ತಪ್ಪತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸೇರಿಗಿರಲಿ ಅಂತ ನಿತ್ಯದ ಸಮಯ ತಪ್ಪಿಸಿ ಯಾವುಯಾವುದೋ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ.

ಲಾವಣ್ಯಳ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತಿಳಿಗೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ಬಡಲಾವಹಣಿಗಳಾಗ ಹತ್ತಿದ್ದವು. ಅದು ಒಂದು ಏತಿ ಮೀರುವ ತನಕ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲೆಲ್ಲ ನಾನೇನೇ ಅಂದರೂ ಹತ್ತು ಬಾರಿ ‘ಸಾರಿ ರೀ ಗೈತ್ತೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಸಾರಿ ರೀ ನನ್ನದೇ ತಪ್ಪ’ ಅನ್ನತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವಳು ಈಗ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅನ್ನವ ಪದ ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಮುಖಿ ದಪ್ಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಇರುತ್ತಾಲೆ. “ಏನೇ ಭೋಸುಡಿ, ಮುಖಿಕ್ಕೆನು ಲಕ್ಷ ಹೊಡೆದೆಯಿ? ನಗುನಗುತ್ತ ಇರೊಕೆನು ಧಾಡಿ?” ಎಂದರೆ “ನನಗೇನು ಆಗಿದೆ ರೀ, ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟ ಮಾತ್ತಲ್ಲ ಆದುತ್ತಿರಾ?” ಅಂತ ಎದುರು ನುಡಿಯುತ್ತಾಲೆ. “ಮನೆಯ ಗಂಡಸರನ್ನ ಹೇಗೆಣಿಕೊಬೇಕು ಅಂತ ಗೈತ್ತಿರಬೇಕು. ಬರಬರುತ್ತ ರಾಯರ ಪುದುರ ಕತ್ತೆಯಾಗಿದೆ” ಅಂದರೆ, ಮತ್ತು ದೇ ಮುಖಿ ಉಬ್ಜಿಸಿ ಕೂಡುತ್ತಾಲೆ.

ಮತ್ತು ಸುನೇತ್ತಾಳೊಂದಿನ ಲಾವಣ್ಯಳ ಜಂಗಿ ದೋಸ್ಯಿಯೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರಕರೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಉಪ್ಪು ಅಂತಿದ್ದರೂ ಸುನೇತ್ತಳೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಮಾತೇನು, ಕಟೆಯೇನು, ಕಿಕ್ಕಿಕ್ಕೇ ನಗೆಯೇನು. ಲೋಕಾರೂಫಿಯಿಂತೆ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಂದ ನಾಡಿನಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಿಗೆಯೇಂದಿಗೆ ವೈಮನಸ್ಸ ತಂಡುಕೊಳ್ಳತ್ತ, ಕಿತ್ತಾ ದುತ್ತ ಇರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇವರಿಬ್ಬಿರೂ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಂತಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇನು, ಸಾಂಪನಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೇ ಸ್ವಿಮ್ ಬಾತ್ ಮಾಡುವುದೇನು, ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಒಂದೇ ಬಳ್ಳಾದ ನೇಲ್ ಪಾಲೀಶ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನು. ಲಾವಣ್ಯಳಿಧ್ಯಾ ಅಮೃನೊಂದಿಗೆ ಏನೇ ತಕರಾಂತಿದ್ದರೂ ಸುನೆತ್ತಾ ಅತ್ಯಿಗೆಯ ಬಿದಿಗೆ. ಮತ್ತು ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲು ಮರೆ ಮಾಡಿ ಗುಸ್ಸಾಗು-ಪೊಟೊಸಾ ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ ಗಂಟೆಗಳು ಸರಿದು ಹೋಡರೂ ಇವರಿಗೆ ಲಕ್ಷ ವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಕೋಟೆ ಹೊಕ್ಕೊಡನೆ ಮಾತಿನ ವಿವರಿವನ್ನು ಧಾಟಿ ಬದಲಿಸಿದೆ ಹೋರಳಿಸುವುದನ್ನು